«Vaktiyle doksan dokuz kişiyi öldürmüş bir adam vardı. Bu zât yeryüzünde en büyük âlimin kim olduğunu soruşturdu. Ona bir râhibi gösterdiler. Bu adam râhibe giderek: Doksan dokuz adam öldürdüm. Tövbe etsem kabul olur mu? diye sordu. Rahip: Hayır, kabul olmaz, deyince onu da öldürdü.»

Ebu Saîd el–Hudrî -radıyallahu anh-'dan merfû olarak rivayet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Vaktiyle doksan dokuz kişiyi öldürmüş bir adam vardı. Bu zât yeryüzünde en büyük âlimin kim olduğunu soruşturdu. Ona bir râhibi gösterdiler.Bu adam râhibe giderek: Doksan dokuz adam öldürdüm. Tövbe etsem kabul olur mu? diye sordu. Rahip: Hayır, kabul olmaz, deyince onu da öldürdü. Böylece öldürdüğü adamların sayısını yüze tamamladı. Sonra yine yeryüzünde en büyük âlimin kim olduğunu soruşturdu. Ona bir âlimi tavsiye ettiler. Onun yanına giderek: Yüz kişiyi öldürdüğünü söyledi, tövbesinin kabul olup olmayacağını sordu. Âlim: Elbette kabul olur. İnsanla tövbe arasına kim girebilir ki! Sen falan yere git. Orada Allah Teâlâ'ya ibadet eden insanlar var. Sen de onlarla birlikte Allah'a ibadet et. Sakın memleketine dönme. Zira orası fena bir yerdir, dedi. Adam, denilen yere gitmek üzere yola çıktı. Yarı yola varınca eceli yetti. Rahmet melekleriyle azap melekleri o adamı kimin alıp götüreceği konusunda tartışmaya başladılar. Rahmet melekleri: O adam tövbe ederek ve kalbiyle Allah'a yönelerek yola düştü, dediler. Azap melekleri ise: O adam hayatında hiç iyilik yapmadı ki, dediler. Bu sırada insan kılığına girmiş bir melek çıkageldi. Melekler onu aralarında hakem tayin ettiler. Hakem olan melek: Geldiği yerle gittiği yeri ölçün. Hangisine daha yakınsa, adam o tarafa aittir, dedi. Melekler iki mesafeyi de ölçtüler. Gitmek istediği yerin daha yakın olduğunu gördüler. Bunun üzerine onu rahmet melekleri alıp götürdü.» Sahîh(Buhari)deki bir başka rivayete göre: «O kimse iyi insanların yaşadığı köye bir karış daha yakın olduğundan oralı sayıldı.» Sahîh (Buhari)deki bir diğer rivayete göre: «Allah Teâlâ öteki köye uzaklaşmasını, beriki köye yaklaşmasını, meleklere de iki mesafenin arasını ölçmelerini emretti. Adamın beriki köye bir karış daha yakın olduğu görüldü. Bunun üzerine affedildi.» Bir başka rivayette ise: «Adam göğsünün üzerinde öteki köye doğru ilerledi.» denilmektedir.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Vaktiyle doksan dokuz kişiyi öldürmüş bir adam vardı. Sonra bu adam pişman olmuş ve yeryüzünde en büyük âlimin kim olduğunu soruşturdu. Sonra onu bir adama gönderdiler. Abid olan bir kul buldu, ancak bir ilmi yoktu. Bu abid bu kişi doksan dokuz adam öldürdü. Tövbe etse kabul olur mu? diye sordu. Rahip, bu günahı büyük görüp: Hayır, senin için tövbe yoktur! dedi. Adam kızdı ve rahatsız olduğu için

rahibi de öldürdü. Böylece öldürdüğü adamların sayısını yüze tamamladı. Sonra yine yeryüzünde en büyük âlimin kim olduğunu soruşturdu. Ona bir âlimi tavsiye ettiler. Onun yanına giderek: Yüz kişiyi öldürdüğünü söyledi, tövbesinin kabul olup olmayacağını sordu. Âlim: Elbette kabul olur. İnsanla tövbe arasına kim girebilir ki! Tövbe kapısı açıktır. Sen falan köye git. Orada Allah Teâlâ'ya ibadet eden insanlar var. Yaşamış olduğu yer –en doğrusunu Allah bilir- küfür beldesiydi. Bu alim, halkının Allah'a ibadet ettiği köye hicret etmesini emretti. Tövbe eden, pişman, muhacir ve dindar birisi olarak insanların Allah -Azze ve Celle-'ye ibadet ettiği o beldeye gitmek için yola koyuldu. Yarı yola varınca eceli geldi. Rahmet melekleriyle azap melekleri, o adamı kimin alıp götüreceği konusunda tartışmaya başladılar. Rahmet melekleri: O adam tövbe ederek, pişman bir şekilde kalbiyle Allah'a yönelerek yola düştü, dediler. Aralarında husumet çıktı. Allah -Azze ve Celle- aralarında hüküm vermek için bir melek gönderdi. Hakem olan melek: Geldiği yerle gittiği yeri ölçün. Hangisine daha yakınsa, adam o tarafa aittir, dedi. Küfür beldesi daha yakın ise azap melekleri ruhunu kabzedecek, yok iman beldesine daha yakın ise rahmet melekleri ruhunu kabzedecekti. Melekler iki mesafeyi de ölçtüler. Gitmek istediği yer -iman beldesi- hicret ettiği beldeden bir karış -az bir mesafe- daha yakın olduğunu gördüler. Bunun üzerine onu rahmet melekleri alıp götürdü.»

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/4310